

Normandië heeft zijn naam te danken aan de Noormannen ook wel Vikingen genoemd. De naam is dus afkomstig van het land van de Noor(d)mannen.

Bij eb trekt het water hier redelijk ver weg, soms wel honderden meters. Sommige haventjes liggen er dan zelfs geheel droog bij.

Saint-Vaast-la-Hougue is een gekende vissers- en jachthaven. Het heeft tevens een van de grootste oesterkwekerijen van Frankrijk dankzij een zacht en aangenaam klimaat.

Van aan de haven van Saint-Vaast-la-Hougue kan men, bij eb, te voet naar het eiland Tahitou. Het eilandje heeft een botanische tuin, een vogelkijkcentrum en een maritiem museum. Bij hoog water word je opgehaald door een boot met wielen, een zogenaamd amfibievoertuig.

Saint-Vaast-la-Hougue heeft ook nog een oude verdedigingstoren op land staan. Deze toren werd gebouwd in 1692.

De zeevruchten van Val de Saire hebben een gevestigde reputatie. Zoals de mosselen van Barfleur, die constant in zuiver en vruchtbaar water ondergedompeld blijven en daardoor genieten van een onberispelijke groei en een niet te evenaren smaak. De oesters van Saint-Vaast zijn dan weer bekend en geliefd voor hun lichte notensmaak.

We krijgen al zicht op Barfleur. Het dorp Barfleur met pittoreske graniethuizen is geklasseerd als één van de mooiste dorpen van Frankrijk, getekend door een lange maritieme geschiedenis.

De kleine vissershaven vormt inderdaad een charmant geheel, overschaduwed door de silhouet van de zeventiende-eeuwse kerk.

We overnachten in het Le Conquerant. Het is een nog oud granieten gebouw met prachtige tuin. Alles is er zeer proper en netjes.

Wij slapen in het kamertje bovenaan de trap.

Dinsdag 27 augustus 2019

- Van : Barfleur
- Naar : Fort Du Cap Levi
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 6 uur

Het is markt in Barfleur. En zo ligt de haven van Barfleur er dus bij als het laag water is.

Granieten huisjes, kleine restaurantjes aan de haven, een atypische kerk.... niets kan hier ook maar enigszins de charme van Barfleur verstoren. De kerk, met haar gedrongen silhouet, bijna als een versterkte burcht, heeft als karakteristieke kenmerken een achthoekige middenkapel en een klokkentoren zonder spits.

Deze ronde, granieten toren werd gebouwd in de 15de eeuw en is nog een overblijfsel van een oude hoeve.

Deze 72 meter hoge vuurtoren waakt over de Pointe de Barfleur; een kaap waar de zee 4 x per dag met geweld langs giert. Dit wordt veroorzaakt door de eb- en vloedstroom die beide twee keer per dag voorkomen. De vuurtoren is toegankelijk. Via een lange trap kom je op het uitzicht platform. Zeer de moeite waard op een heldere dag.

Het merendeel van de mosselen die in de handel te verkrijgen zijn, zijn afkomstig van de kweek. Maar er bestaan in het Oosten van de Cotentin natuurlijke groeiplaatsen: de mosselen van Barfleur uit Ravenoville. Ze worden met boten opgevist.

Al jaren geniet deze mossel die de bijnaam “de blonde van Barfleur” meekreeg, van het kwaliteitslabel “mossel van Barfleur Normandië, vers uit de zee”. Om van deze lekkernij te proeven is er geen beter decor dan de kleine typische restaurantjes rond de haven van Barfleur. De mosselen worden klaargemaakt met room, met uien en groentjes (marinière) of op Normandische wijze. Een niet te missen zomers gerecht !

Batterie de Caqueret is een complex van bunkers die na de oorlog werden opgeblazen.

Af en toe komen we mooie wilde bloemen tegen in allerlei kleuren.

De haven van Pignot is een kleine haven omgeven door granietblokken. Bij laag water dienen de boten met een tractor uit zee gehaald te worden om ze vervolgens te verplaatsen naar het haventje.

We overnachten in een oud fort, het Fort du Cap Levi. Het fort werd ooit nog gebouwd in opdracht van Napoleon. Het fort telt nu vijf gastenkamers waarvan wij er eentje van gebruiken.

In het fort ontmoeten we een Nederlands echtpaar, Joke en Tom, die wat verder een mobilhome hebben staan. Ze nodigen ons uit om bij hen een biertje te komen drinken wat we met plezier doen.

Vanop de binnenkoer van het fort hebben we zicht op de zee en genieten we van een glaasje wijn. Af en toe zien we in de zee een zehond die zijn kop boven water steekt.

Woensdag 28 augustus 2019

- Van : Fort Du Cap Levi
- Naar : Cherbourg-en-Cotentin
- Afstand : 24 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 6 uur

Na een lekker ontbijt gaan we terug op stap. Vandaag geen al te zware dag.

De Aalscholver is een soort die beschermd wordt door de Europese Vogelrichtlijn. In Vlaanderen en ook hier in Normandië, zijn ze ondertussen zowat overal te vinden. Ze hebben een stoer en tegelijk wat prehistorisch uiterlijk: ze zijn 90 cm lang, hebben een lange dikke

hals, een forse snavel en in het voorjaar vaak een opstekend punkkapsel. Na het zwemmen drogen ze zich met gespreide vleugels want hun verenkleed mist de waterafstotende laag en is dus niet waterdicht. Op die manier blijven ze makkelijker onder water tijdens het vissen. Je treft ze vaak aan in de buurt van het water terwijl ze parmantig hun vleugels laten drogen in de zon.

